

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

De Ruthenis Ad Communionem Sedis Apostolicæ Receptis Monumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

DE RVTHENIS AD COM- MVNIONEM SEDIS APOSTOLI- CÆ RECEPTIS MONVMENTVM.

SANCTISSIMO D. N. CLEMENTI VIII.

Pontifici Maximo

CÆSAR BARONIUS, S. R. E. PROTONOTARIVS
sempternam felicitatem.

Vt omnes prædecessores tuos Pontifices
Maximos omni studio, Beatissime Pater,
imitando susceperis, eundemque infi-
tere semper vestigijs propentiori sollicitu-
dine laboraueris: Clementis tamen Petri
discipuli & successoris, tu ipse Clementis nomē refer-
as. Persequere doctrinam cum cathedra consecutus, exempla
sæculi, vigilans sobriusque curasti. Nam vt omniten-
tes alia, illud dumtaxat, cuius causâ huiusmodi est infi-
rma oratio, pertingamus: sicuti ille Ecclesie Catholice
vultum conuolvens, ad conscribendas res gestas sanctorum
myrnam, & alia Ecclesie monumenta scriptis confi-
guranda tradendaque posteris, Notarios septem primis
instruit: ita ad hoc ipsum præstandû tu ipse inuigilans,
inter ceteros eiusdem primi ordinis præclarissimos vi-
ros eodem operi mancipatos, me licet indignum penitus
acqummentum cooperasti. At quanto id animi ardore
perfeceris, neminem latet: etenim Domini a sententia,
quod factum est in cubiculo, prædicatum est in tectis:
sunt omnes vim tuam illatam, cum iuxta Propheciam
illam & Valerius Galba dicebat, aduersum me magno impe-
re actum est: cum vero tunc duos vidisses vni succum-
bere tenenti: diuina putasti ad perficiendum quod vo-
lebas opus esse potentis, nempe Apostolica auctoritate,
qua tibi datum est non terram tantum, sed & cæli posse
subigere. Vicisti tædem animum refractarium, atq; flexi-
bitu cernere feceram, sed fateor, non domuisti, vt impo-
situm honoris iugum æquo animo ferrem, quod ad
singula ferme momenta (sicut Deus) à me excussissem, si
licuisset.

Vi tamen fuit in his asperis consolatîo illa, quod ef-
fer omnium vna sententia: Sanctitatem tuam hac auctori-
tatem grauitate expensâ iudicio demonstrasse, non tam
probare, quare Ecclesiasticis scribere voluisset, quâ ea,
quæ à me scripta essent, insigni hac collata dignitate veluti
amplissimis exarata notis subscriptione & probasse,
& veluti sigillo munisse. Quis enim speram ab aliquo
præstandum requireret sollicitudine tanta, si eandem iam
data ante ab eodem exhibitam non grato animo recepisset?
Quo nomine sicuti plurimas à me tibi gratiarum a-
ctiones semper reddendas fore profiteor: ita mihi in
suscipuum opus sollicitus incumbendum, neruosq; om-
nes ad illud perficiendum tendendos, intelligo.

Dum autē totus in his essent, vt collate dignitatis o-
mni studio minus obiret, eiusque partes omnes quam
diligentissime explere satagerem: peropportune accidit,
vt vitæ elapso à suscepta eadem dignitate mens, digna ob-
lata occasio fieret, qua eius primitias nobili scriptione
Domino consecrarem, legationis videlicet Honorifice
Ruthenorum Ecclesie ad Apostolicam Sedem, qua ab-
olito dicto schismate, sanctæ Romanæ Ecclesie commu-
nionem Catholicam est feliciter consecuta. Ad hoc vero
præstandum, nõ laciniosa oratione per ambitû ad pom-
pum (vt affollet) circumducta mihi vtendum existimaui,
sed more maiorum simplici stylo & veritatis candore ni-
terente cuncta, quæ gesta sunt, referenda, ipsaq; edita atq;
publice recitata scripta, suis locis (vt hæcenus factû est)
in Annalibus Ecclesiasticis interceda. Tu vero, Sanctissi-
me Pater, iucundo lætoq; animo facis amplè ex femente

lacrymarum tuarum collectum manipulum accipe, ac
Deo cõsecra cum multiplici gratiarum actione, quæ vel-
diti noua ratione conuersionem reliquorum Borealium
populorum suo tempore metas: quod Deus beuorum
omnium largitor concedat. Vale.

Quæ de Ruthenis à diuersis auctoribus, præsertim vero ab
iis, quæ res Polonicas profecuti sunt, scripta
reperiuntur.

Ruthenos eisdem antiquo vocabulo dictos esse Rus-
sos, in confesso est apud scriptores & omnes: sed & quod
Rutheni pariter sunt in Gallia Aquitanica populi, visum
est recentioribus scriptoribus esse Russos vocare potius
quam Ruthenos. Sed vnde Russi: non alimur, quam à
veteris vocis vlti, qua idē populi vocati sunt Roxolani.
Verum ex quo alpe ritas literæ X, duplici in SS. Ieniti ex-
cepta est, hinc accidit, vt Roxolani dicti sint Rossiani, sive
Rossi (veluti à Græcis læpe viurpatum inuenies) vel ori-
ca syllaba Rhos, à Larinis Russi, & promineia Russia, quæ
Roxolania dicebatur, cepta sit nominari. Meminit &
Plinius id de Roxolanis in Sarmatia populis, & eos ad la-
tus Maotidis paludis collocat, qui fines postea dilatatur.
Parentem quidem latamque fuisse Roxolanorum siue
Russorum regionem, rerum Polonicarū scriptores pro-
dunt, nempe quæ cõtineret ambitu suo vniuersam illam
Sarmaticæ orbis partem, quæ ab Oriente Maotide, Tauri-
ca Cherfoneo & Tanai, à Metidie Carpathi montibus
ab Occidente Poloniæ, Lituaniæque finibus clauder-
etur, sic Sarmatiæ Europæe maximam continens partem:
quæ & à Chreometio ita ponitur: *Complectitur* (inquit)
*sepe quicquid terrarum est inter sinum Veneticum, Lituaniam, Sus-
triam, Oceanum glacialem, Rha, siue Volgam, Maotim, mare Ponti-
cum, Sarmaticos montes, Poloniam, Lituaniam, & Sarmagrim.*
Mofchouiam quoq; ad Russiam pertinere, eisdemque
primum Russos dictos: Mofchos à flumine, siue oppido
Mosqua denominatos, æque fatentur omnes, & conue-
niuntque simul pariter in eam sententiam, vt hi populi
Euangelium acceperint ab Episcopo Constantinopoli-
tano tempore Bahlij & eius filij Constantinij, vno omni-
bus dato Metropolitanò Kioienti. Quæ autem postea
contigerunt de diuisione Mofchouitani Ecclesie à Rus-
sis, hæc nos ab ipsis legatis Ruthenis Episcopis accipi-
mus verbis illis:

Aliquanto post autem Mofchouie Principes siue ob adgrum Ko-
meniam diffisilem, longinquitateq; itineris, siue quod timerent,
ne consuetudine exterorum, qua maxime suos eam non prohibet,
Respublica illorum detrimenti aliquid pateretur, alium sibi
Metropolitano institui à Constantinopolitani Patriarchæ peti-
erunt: quoniam & Patriarcham ante paucos annos, qui in Mofchouia
assiduum esset, impetrarunt. Sed, nunc septem in Regia Polonia
subiecta ex numero viginti & aliquot amplius Episcoporum reslant,
qui Metropolitanò Kioienti subijcti: reliqui estis læpe mittendis ad
eam donariis tuis & auctoritate eius recognoscunt. Mofchouitico
tamen parent Episcopo Patriarcha. hæc de his illi, quibus illa
subijciunt.

Isti ergo septem vna cum Metropolitanò suo capientes iterum
vni Ecclesie, à qua multo tempore alieni erant, abiecerunt hæc
duos ex medio sui reuerendos dominos Hypatium Pocii Proto-
thronium Valodimirensem, Brestensensem, & Cyrillum Terlezki

IV.

c. Matth. 2.
Met. rer. Po-
l. l. 2. c. 1.
Chron. lib. 1.
c. 10.

d. Phil. 4. p.
lib. 3. c. 5.

Chron.
Polon. rer.
l. 1. c. 10. r.
14.

Chron. lib. 1.
c. 10.

V.

VI.

Ex archam

Cyrrillus Terlecki Exarcha Metropoli Kowoniensis Episcopus
Luceociensis, Ostrasiensisque manu propria.
Gregorius nominatus Archiepiscopus Vladike Polocensis, Vi-
telsiensisque manu propria.
Dionysius Zbirabki Episcopus Chelmenfis, Beliensisque manu
propria.
Leontius Pelezicki Episcopus Pinsensis, Turoniensisque ma-
nu propria.
Ionas Hobol Archimandrita Kobrinensis ecclesie S. Saluatoris
manu propria.
Idem Ionas nominatus Episcopus Pinsensis, Turoniensisque
manu propria bene concordiam fratrum suorum sub-
scripsit.

XXI.

Cam hac struident. in sequentem annum, ubi pri-
mam per centiporis opportunitatem licuit, honosifi-
cam ad Romanum Pontificem decernunt legationem,
duobus ad id muneris obendum delectis legalis E-
piscopis, quibus ad eandem eiusmodi litteras dede-
runt:

XXII.

Litterae dominorum Archiepiscopi Kiouienfis & a-
liorum Episcoporum Ruthenorum ad Sanctis. D. N.
Clementem Papam VIII. super eorum vnione cum fan-
da Ecclesia Romana, datae die XII. Ianij, anno Domini
M. D. XCV. Latine versae.

Sanctissime Pater, Domine, & Pastor summe Ecclesie Chri-
sti, Domine clementissime.

Repetentes memoria consensum in omnibus atque vnionem
Orientalis, & Occidentalis Ecclesie, quam maiorem nostris sub
obediencia & regimine sanctae Sedis apostolicae Romanae volue-
rimus: ex altera vero parte perpendentes animis dissensionem &
dissimulata, quae hodie inuoluerunt: non summum propterea nos
maximo dolore afficit: deprecabamurque assidue Dominum, ut
nos alijquando in unitatem suam aggregaret: expedites si forte
superiores & pastores nostri Orientalis Ecclesie, sub quorum
obediencia hucusque sumus, de inuicem unitate & concordia,
quorum in liturgijs quosdam ad Deo essent cogitate seruo, acque
diligenter in eorum & curam incumbere vellet. Sed cum re-
sideremus fructualem quippe sperari ab illis, non tam male uol-
entia & temeritate fortasse eorum, quam quod sub grauisimo
fermentis iniquitatis tyranni & a religione Christiana a-
liena germani, tentare id quod maxime uolent, nullo modo pos-
sunt: nos nihilominus, qui in rebus sub domino Serenissimi
Poloniae & Suetiae Regis & Magni Ducis Lithuaniae castitatis sum-
mus, liberique nobis propterea esse licet, attendentes officium nos-
trum, neque nobis ipsi & amicos gregis Christi, quarum cura ad
nos spectat obesse, conscientiamque huius in parte nostras tot animae
vni interitu, qui ex dissensionibus huius prouenit, ex parte uolentes,
adiuuante Domino, ad vnionem qua ante inter Orientalem
& Occidentalem Ecclesiam viguit, inque Florentina Synodo ab
antecessoribus nostris constituta est, accedere decernimus: ut vin-
culo huius vnionis iustitiam, sub obediencia atque regimine San-
ctitatis vestrae, vno ore & corde glorificemus & laudemus omnes
diuinitissimum & sanctissimum nomen Patris & Filij & Spiritus
sancti.

XXIII.

At praeinde scientes uolentesque domino nostro Sigismundo
Tertio Dei gratia Poloniae & Suetiae Rege, Magnoque Duce Li-
thuaniae, cuius etiam singularis ac sapientissimum studium in hac
re emittit: iurissimum ad Sanctitatem vestram charissimo, fratres
nostras generandos in Christo typicatum Pocii Protobrotherum at-
que Episcopum P'uedimiuensem, Bistrensensem, & Cyrillum,
Terlecki Esturcham atque Episcopum Luceociensem Ostrasiensem-
que: quibus mandauimus, ut Sanctitatem vestram addeant, ac
si quidem Sanctitati vestrae administrationem faciemus, ut
atque & carissimum Orientalis Ecclesiae integre, inuolabiliter,
atque eo modo, quo tempore vnionis illi uidebatur, nobis conser-
uare, confirmareque praese & successoribus suis, nihil in hac parte
innovaturum unquam dogetur. Ius & omnium nostrum Archie-
piscoporum, & Episcoporum, totiusque Ecclesiae nostrae status
& omnium commissarum nobis & amicitia nomen Sedis S. Petri &
Sanctitatis vestrae ut summus Pastor Ecclesie Christi deditam obe-
dientiam deserant.

XXIV.

Quae omnia petita a nobis si obtinuerint, Sanctitati vestrae
tam omnino successoribus suis nos & successores nostri dilecto an-
dientes, subque regimine Sanctitatis vestrae semper esse uolimus.

In quorum maiorem fidem litterae praesentes manibus nostris sub-
scriptum atque manu sua sigilla. Data ex Regno Poloniae &
magno Ducatu Lithuaniae die XII. Iunij, anno Domini M. D. XCV.
Iuxta Calendarium uetum.

Sanctitati vestrae
humillimi apud Deum oratores & serui
subscriptio cum sigillis

Michael Dei gratia Archiepiscopus Metropoli Kowoniensis:
Haliensisque, et totius Rusiae, manu propria.

Ignatius Dei gratia Protobrotherus Episcopus P'uedimiuensis,
Bistrensisque manu propria.

Cyrrillus Terlecki Dei gratia Exarcha Episcopus Luceocien-
sis, Ostrasiensisque manu propria.

Gregorius nominatus Archiepiscopus Vladike Polocensis, Vi-
telsiensisque manu propria.

Michael Kopsilemki Episcopus Pramiuensis, Sambarensisque
manu propria.

Gedeon Paleban Episcopus Lepocensique manu propria.
Dionysius Zbirabki Episcopus Chelmenfis manu propria.

Leontius Palackicki Episcopus Pinsensis, Turoniensisque ma-
nu propria.

Ionas Hobol Archimandrita Colbinensis ecclesie S. Saluatoris
manu propria subscripsit.

Idem Ionas Hobol nominatus Episcopus Pinsensis, Turoni-
ensisque manu propria.

Quae igitur missi sunt Episcopi legati, peruenierunt Ro-
mam eodem anno, mense Nouembri, honosifice excep-
ti à Summo Pontifice: à quo domus ad habitandum, &
quae ad victum & alia, quo opus essent, ipsis munificen-
tissime quamdiu morari contingeret in Vrbe, sunt exhibita.
Statuta autem die, videlicet vigesimatercia mensis Decem-
bris eiusdem anni M. D. XCV. Sabbato Ientij qua-
tuor temporum, in aula Constantianensi Palatii Vaticanum
coram ipso Summo Pontifice & S. R. E. Cardinalibus,
aliisque diuersi ordinis necessariumque dignitatum in sin-
gulis proceribus in publicum auditorium sunt ad-
missi legationis munus quod obiret publici exponi-
turi. Tum ingressi, ut loquor conspiciunt ipsi ipsum
Romanum Pontificem, ueneratissimi ergo, profusa-
runt se in terram, & rogare iussi atque accesserunt eum
Romanum Pontificis, ad eundem pedes cursum eadem hu-
millimo cultu & reuerentia strati eos sunt decalati: il-
licque peractis, cum quod petere, significasset, litem-
tas, quas ferret ipsi Summo Pontifici legendas obtulit-
que Ruthenice primum (ut scribit etiam) pete-
ret, eadem rursus Latinate donatae ex scripto sunt re-
petitae.

His auditis, Siluius Antonianus Praefectus cubicali
Pontifici, atque in haec ipsi Summo Pontifici secre-
tas, ad eos conuersus, eiafmodi eisdem Pontificis iussu
habuit orationem.

Ad petram scilicet supra quam Christus Dominus Ecclesiam
suam aedificauit, ad montem sanctum, in quo dolatur templa-
ritum est Deo, ad marem & magisterium omnium Ecclesiarum
sanctam Romanam Ecclesiam redire, Rutheni Episcopi, post an-
nos centum & quinquaginta, magno quidem & singulari Dei
beneficio erga vos & gentem uestram, tanto uero in gaudio Sac-
tilij Domini nostri, quantum nullat orationis copia, nulla di-
cendi uia exprimere statui potest. Excultat spiritum Sanctitatis sua
in Deo, & Sapientiam illam agnoscat, quae attingit a sine uisus
ad suum fortiter & d' honis omnia suauiter. Et vos quoque iure
optimo diuinitas ueritate Dei agnoscat & praedicat, qui uos
uestra diuino suo lumine collustrauit, ut intelligeret non esse
in corpore uenerat illa, quae capere non coherent, diuinitas a uis
palmitum fructum nullum afferre posse, rursus arcescere, qui fructus
non sunt conuincit, denique, Deum patrem non habere, qui Eccle-
siam marem non habet, quae uisus Catholicae & Apostolicae sub
uio uisibili capite Romano Pontifici, qui est Pater Patrum, &
Pastor Pastorum: cui in beato Petro Apostolorum primice &
agni & omnes Christi sunt ueritate, & cui a Domino mandatum est,
ut fratres suos Episcopos conseruet.

Relle igitur & prudenter & pia uenerabilis Metropoli
uestra, & uos & collega uestri sanctis, qui unitatem Ecclesie Ca-
tholicae, extra quam non est salus, tanto studio appetitis, & ex

XXV.

XXVI.

XXVII.

... ad iura Apostolorum limina ve-

... ad iura Apostolorum limina ve-

... ad iura Apostolorum limina ve-

... ad iura Apostolorum limina ve-

... ad iura Apostolorum limina ve-

... ad iura Apostolorum limina ve-

... ad iura Apostolorum limina ve-

... ad iura Apostolorum limina ve-

... ad iura Apostolorum limina ve-

Filioque procedit. Qui cum Patre & Filio simul adoratur, & conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen.

Credo etiam, suscipio atque profiteor ea omnia, quae sacra Oecumenica Synodus Florentina super unione Occidentali & Orientali Ecclesiae diffinit & declaravit, videlicet: quod Spiritus sanctus à Patre & Filio aeternaliter est: & essentiam suam, suamque esse subsistentiam habet ex Patre simul & Filio: & ex utroque aeternaliter, tamquam ab uno principio, & unita spiratione procedit. Cum id, quod sancti Doctores & Patres dicunt, ex Patre per Filium procedere Spiritum sanctum, ad hanc intelligentiam tendat, ut per hoc significetur Filium quoque esse, secundum Gregorium quidem causam, secundum Latinos vero principium subsistentiae Spiritus sancti sicut & Patrem. Cumque omnia, quae Patris sunt, ipse Pater vivente Filio suscipiendo detur, praeter esse Patrem: hoc ipsum quod Spiritus sanctus procedit ex Filio, ipse Filius à Patre aeternaliter habet, à quo aeternaliter etiam genitus est. Illamque verborum illorum, Filioque explicationem veritatis declaranda gratia, & imminente tunc necessitate, divite a ratiōnabiliter Symbolo fuisse appositam.

Item in azymo sine fermentato pane tritico corpus Christi veraciter confici, sacerdotique in altario ipsum Dominum corpus conficere debere, unumquemque fideles iuxta suae Ecclesiae sine Occidentalis, sine Orientalis consuetudinem.

Item si vere poenitentes in Dei charitate decesserint, antequam digni poenitentiae fructibus de commissis satisfecerint & onus, eorum animas penae purgatorij post mortem purgari: & ut à poenae huiusmodi releventur, praedisse eis Fidei huiusmodi suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes & elemosinas, & alia pietatis officia, quae à Fidelibus pro aliis Fidelibus per consensum ruit secundum Ecclesiam instituta. Illorumque animas, qui post baptismum susceptum nullam omnino peccati maculam intulerunt, illas etiam quae post contritionem peccati maculam vel in sui corporibus, vel ex eadem excita corporibus, prout superius dictum est, sunt purgata, in caelum mox recipi, & inter illas ipsam Deum trisorem & unum sicut est, meritum tamen à peccate alium alio perfectum, illorum autem animas, qui in saecula mortali peccato, vel solo originali decedunt, mox in infernum descendere, penam tamen disparibus ponendam.

Item sanctam Apostolicam Sedem & Romanum Pontificem in universum Orbem tenere primatum: & ipsum Pontificem Romanum successorem esse beati Petri Principis Apostolorum, & verum Christi Vicarium, totiusque Ecclesiae caput, & omnium Christianorum patrem ac doctorem existere: & ipsi in beato Petro passendi, regendi, & gubernandi universalis Ecclesiae à Domino nostro IESU CHRISTO plenam potestatem traditam esse, quemadmodum etiam in Actis Decemvirovum Conciliorum, & in sacris canonibus continetur.

Insuper profiteor ac recipio alia omnia, quae ex decretis sacrae Oecumenicae Generalis Synodi Tridentinae sacrosanctae Romanae & Apostolicae Ecclesiae, etiam ultra contenta in supra dicto fidei Symbolo, profuturanda ac recipienda proposita atque praescripta, ut sequitur.

Apostolici & Ecclesiastici traditiones, reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes & constitutiones famissime admitto & amplector.

Item sacram Scripturam iuxta eam sensum, quem signavit & tenet sancta mater Ecclesiae, inius est induare de vero sensu & interpretatione sacrae Scripturarum, admittit, nec eam unquam nisi iuxta unanimes consensum Patrum accipiam & interpretabor.

Profiteor quoque septem esse vere & propriae sacramenta nunc legi à IESU CHRISTO Dominum nostrum instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Poenitentiam, Extremam unctionem, Ordinem, & Matrimonium; illaque gratiam conferre: & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse.

Receptos quoque & approbatos Ecclesiae Catholicae ritus in supra dictorum omnium sacramentorum solemnem administratione recipio & admitto.

Omnia & singula, quae de peccato originali, & de infirmitatibus

XXXI.

XXXII.

XXXIII.

XXXIV.

XXXV.

XXXVI.

ditiones

821

XXII.

XXIII.

XXIV.

XXV.

XXVI.

XXVII.

XXVIII.

XXIX.

XXX.

XXXI.

XXXII.

XXXIII.

XXXIV.

XXXV.

XXXVI.

UNIVERSITÄTS- BIBLIOTHEK PADERBORN

XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLII.

tationem sacrosancta Tridentina Synodo definita & declarata fuerunt, amplecti & recipi. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiatorum sacrificium pro vivis & defunctis, atque in sanctissimo Eucharistia sacramento esse vera, realiter, & substantialiter corpus, & sanguinem verae carnis animae & divinitus ac Domini nostri IESU CHRISTI: huiusque consecrationem totius substantiae panis in corpus, & totius substantiae vini in sanguinem, quam consecrationem Catholica Ecclesia transfubstantiationem appellat. Fator etiam sub altero tantum fuisse totum atque integram Christum, verumque sacramentum summi. Constanter teneo purgatorium esse, animaque ibi detenta Fidelium suffragiis iuvari. Similiter & Sanctas vna cum Christo regnantis vnitatis atque inuicandae esse, esseque orationes Deo pro nobis offerri, atque coram reliquijs eius venerandas. Permissum esse, imaginem Christi, ac Deiparae semper Virginis, necnon aliorum Sanctorum habendas & retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impartiendam. Indulgendarum etiam potestatem à Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maxime salutarem esse affirmo. Sanctam Catholicam & Apostolicam Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem & magistrum agnosco, Romanorum Pontificis beati Petri Apostolorum Principis successori, ac IESU CHRISTI Vicario veram obedientiam fundero ac iuro. Cetera item omnia à sacris Canonibus & Oecumenicis Concilijs, ac praecipue à sacrosancta Tridentina Synodo tractata, definita, & declarata, indubitanter recipio atque profiteor: siquidem contraria omnia, & schismata, atque haereses quascumque ab Ecclesia damnatas & reiectas & anathematizatas, ego pariter damno, reprobis, & anathematizos. Ilanc veram Catholicam fidem, extra quam nemo saluum esse potest, quam in praesenti sermo profiteor, & verax er teneo, venerationem integram & inviolatam usque ad extremum vite spiritum constantissime, Deo adiuvante, retinere & confiteri, atque à meo sulditu, vel alio, quorum cura ad me in memere meo spectabit, teneri, doceri, & praedicari, quantum in me erit, curaturum. Ego idem Hypatius Potius Protobrotherum Episcopum Vladimiriensis & Brestensis, procuratorem supradictorum dominarum Archiepiscopos, & Episcoporum Ruthenorum, procuratorem eorum nomine & meo proprio, ut supra, foveres, vocos, ac iuro: Sic me Deus adiuvet, & hac sancta Dei Evangelia. Hanc à se editam fidei Catholicæ professionem Hypatius Ruthenorum legatur, rite facies Evangelis tæd's iuramento ac subscriptione firmavit, eundemque in Ruthenicam linguam fideliter translata, suoque contragra pho consignata ac publice recitari factam fidei iuramentando comprobavit. Moxque ab altero legato Cyrillo eadem professione tum Ruthenica lingua per se, tum Latini

na per interpretem publice ex ore facta ac recitata, re petitisque iuramentis ac subscriptionibus confirmata, atque omnibus denique solemnitate ex sacerdotum Canonum praescripto peractis, & absoluitis (prout publica monumenta, quæ à sacra Inquisitionis Officii publicis ministris publice sunt confecta, signisq; iuramentis ad pedes Sanctissimi acceflent, eorundem deusculat sunt. Tum ipsos Summus Pontifex Clemens, voce submissiore, quæ à propinquis exaudiretur, in hanc fere sententiam est allocutus: Gaudium cordis nostri, quod hodierna die capimus ex vestro ad Romanam Catholicam Ecclesiam reditu nullis verbis exprimere seta possumus. Gratias immortali Deo singulares agimus, qui per Spiritum sanctum sumi hanc vobis mentem dedere, ut ad vestram & amantissimam matrem, sanctam Ecclesiam Romanam confluxerit: que aperit ibi vobis gremio vos recipit: & vos fucro cordis affectu vos. Metropolitani vestrum, & Episcopos vestros, ac omnes Rutheniam nationem excipimus, ita plane de vobis persuasi, quod vobis ex animo coram Deo, qui scrutatur cor, ad nos venisio, & fidei Catholicam professio. Aggrate fratres gratiam Dei, & donum divinae prosperitatis confermate. Etsi obediens huius matri vestrae charissime, que animarum vestrarum salutem ardentius excipit, & nihil terrenum à vobis querit, estote humiles, & nolite abundare in scylo vestro. Deum enim (si sitis) humiliter dat gratiam, peperit autem vestre: & misera Gracia, vni calanitate apud hoc legem, propter superbiam suam, inuenit peritatis amissa, & Ecclesia Catholica firmiter adhaeret. Nos vestrae comode, quantum cum Domino poterimus, nulla lex detinuit: & vos ipsos, ceterosque abscites ex vestra paterna benedictione. Impetrata legitur à Sanctissimo Pontifice euloodi benedictione facta est dilectio fieri conuentus. Libuit autem hinc ad postremum formam eorum, quæ rei pce clare getit insignibus aureæ & argenteæ sunt colu munitaria, & in Apostolorum naval: hic hoc anno, more maiorum, ab ipso Summo Pontifice distinctibus, hic tibi expressam reddere, dignum posteris monumtum, quod hinc nostræ scriptioni veluti sigillu accedat.

IN T ANNAL... (partial text from the adjacent page)